

Péntek Imre

Kendlimajori impressziók

29. Ludvig Nemzetközi Művésztelep

Magyar Plakát Ház, Nagykanizsa,
2021. IX. 4-ig

A ki arra jár, azt rögtön megfogják a Kendlimajor bokrai, az égbe törő tuják, a buja zöld tenyészet, az épületek sziluettje, s már az első benyomások azt sugallják, itt képzőművészek dolgoznak, hisz a házfalakon is megjelenik egy-két festmény, a kert is bővelkedik szabálytalanul elszórva kisebb-nagyobb plasztikákban. 29 év után otthonossá varázsolt környezet várja a világ minden tájáról, Európán kívülről is érkező művészeket. (25 év után jelent meg a művésztelep albuma, amely összegezte a gyorsan tovatűnő időt, az itt született műveket, kiállításokat.) A kis falucska majorja műhelyekkel, szállásokkal bővült, de ami a legfontosabb, több kiállítóhelyiség akad a változatos konglomerátumban. Sőt, a legnagyobbban egy kis büfé is helyet kapott, mellette a konyha, mely a sokféle nációnak igyekszik kedvére tenni. Az az itteni szervezők érdeme, hogy a volt szovjet birodalom alkotóit sikerült megszólítaniuk, de rajtuk kívül a klasszikus Nyugat – spanyol, francia, német, osztrák – festői és szobrászai is idetaláltak, ám igazi kuriózum, hogy Afrika, a Távol-Kelet, Ázsia, Japán, Kína művészei is járnak ide, és az Egyesült Államok alkotói is láttak fantáziát a kis telepben, ebben a kis zalai tusculanumban. (Ludvigék érdeme, hogy felfedezték: Nyugat-Európa vonzásának ma sem lehet ellenállni.) A kortárs művészet ezernyi jelenségeivel találkozunk az itteni kollekciónban; a realista kifejezéstől az absztrakt, nonfiguratív művekig terjed a skála. Ezt tükrözi az idei kiállítás is. (Persze, a Covid ebbe is beleszólt, a megszokott létszám fele tudott csak eljönni.)

Vannak visszatérők, így Zeljko Hudek Ausztriából. Manószerű figurákat fest, most épp egy zöld arcú zenekar húzza el a nótánkat. Az orosz Ludmilla Baitsaeva a görögkeleti vallás szimbólumait használja képén, a zsoltárok szövege díszíti a felületet. Győrfi András mitikus hangulatú tájképe a piros golyókkal, labdákkal válik teljessé. A kuvaiti Mahoumed Ashkanani magyar motívumot talált: a távvezetéken gyülekező fecskék raját kapta ecsetvégre. Estela Raileanu Egyiptomban élő moldáv festő nem babákat fest, hanem gyerekekből és babákból összeálló, köztes lényeket, amelyek kis bensőséges csoportokat alkotnak. K. Helmy becsomagolt doboza térbeli jelenség, egyszersmind megfestett kép.

Kareem HELMY
(Egyiptom) munkája,
2021, olaj, vászon,
100×40 cm
A művész jóvoltából
←

Elena SHUMACHER
(Oroszország)
munkája, 2021, akril,
vászon, 80×80 cm
A művész jóvoltából →

Az orosz Elena Shumacher megkapó figuralitása bizonyítja, hogy a művésztelep alkotói között megfér az érzelmes realizmus is. Férje, Szergej Komjagin expresszionizmussal fog meg. A magyar meghívottak is többszörös vendégek, Csuda György és Korbély István jellegzetes motívumai messziről felismerhetők. Ziegler Németh Ferenc tavaszi hangulatú tájképe üde jelenség. Aljona Sapovalova tengeri benyomásait próbálta egy medúzán keresztül kifejezni. Liliana Szpiktorenko költői realizmussal mutatja be táncoló figuráit. Georg Brandner az absztrakt expresszionizmus színvonalas elkötelezettje. Verebélyi Diána vonzódik a költői megformált mértani alakzatokhoz, Koppány Attila viszont ki is teljesíti ezt az irányzatot, amikor piramisvariációkat fest nagy találékonysággal.

Estela RAILEANU
(Moldávia) munkája,
2021, olaj, vászon,
80×60 cm, 80×80cm
és 80×60 cm
A művész jóvoltából ↓

Ludvig Dániel hajlamos arra, hogy egy-egy groteszk figurát állítson elének, itt kiállított műve bonyolult kompozíció, mely számos értelmet hordoz összehalmozott felületén. Balogh István Péter a nosztalgikus múltidézésnek állít sajátos emléket, amikor egy nő leomló hajának hullámaint hozza párhuzamba a múlt idővel. Messzmann indiai benyomásait festi meg. A plasztikai formák alkalmazkodtak az itteni műhely lehetőségeihez. Giuseppe Spitu plasztikája az anyag természetes törésvonalait követte, amikor műve formáját megtalálta. P. Kovács Péter a fémmegmunkálás során talált eredeti látványt. Págyi Zsóka népművészeti formákat dolgozott bele szöttesebe.

De ne feledkezzünk meg a művésztelep spiritus rektoráról sem! Ludvig Zoltán korábban alkalmazott kozmikus motívumait festette meg, de kevésbé szigorúan. A struktúrák fellazulnak, jelen állapotban a művek költőisége, drámai szórtsága lep meg.

A kis telep nem csak alkotókat csábít ide, különböző tanfolyamokat is indít, melyeket honlapján hirdet, s gyermekcsoportokat is foglalkoztat. A zárókiállítás népes látogatottsága is arra vall, hogy nemcsak a kanizsai közönség érzi magáénak Ludvigék vállalkozását, de a környező országokból is kíváncsiak a változatos kollekciót kibocsátó műhelyre.

